

HERMAN VAN WIJNGAARDEN, PRATEN OVER HOMOSEKSUALITEIT:

# 'COMMUNICEER GEEN AFWIJZING'

*Het is een ongemakkelijk onderwerp: homoseksualiteit.  
Misschien laat je het in de opvoeding liever nog even liggen.  
De gedachte dat je kind homo zou kunnen zijn, stop je weg.  
Je weet ook niet meer precies hoe je erover denken moet.  
Toch is één ding zeker: verzwijgen is geen optie.*

Tekst Christine Steenks



Herman van Wijngaarden, medeoprichter van stichting Hart van Homo's

Herman van Wijngaarden, medeoprichter van stichting Hart van Homo's, pleit voor meer openheid in christelijke kring; ook in gezinnen. "Het moet geen zwaarbeladen thema zijn, juist niet, maar noem het wel. Op vrij jonge leeftijd al!"

## GEVOELIG

Praten over homoseksualiteit hoort bij de seksuele opvoeding, vindt Herman, in het dagelijks leven werkzaam bij de HGJB. "Geef aan dat homoseksualiteit bestaat en dat je voor mensen met deze gevoelens respect moet hebben.

Dat betekent ook dat je 'homo' niet als scheldwoord gebruikt. Stel, je bent 14 en hebt deze gevoelens, en wat bij jou hoort, klinkt als scheldwoord om je heen. Dat stimuleert jou niet

om ermee naar buiten te komen. Homoseksuele mensen zijn gevoelig. Ze hebben overal hun 'antennes' uitstaan: hoe wordt er over 'mijn ding' gesproken? Zo scannen ze: wie kan ik vertrouwen, wie niet?"

"In veel christelijke gezinnen komt het onderwerp een keer per jaar ter sprake: als de Canal Parade in Amsterdam langskomt op televisie. Vooral pa reageert dan hoe walgelig hij dat vindt ... Probeer je eens in te leven in die puberale zoon, die homoseksuele gevoelens bij zichzelf ontdekt. Hij krijgt maar één signaal door: homoseksualiteit is walgelig. Realiseer je je wat dat met hem doet! Van mij hoeft het ook niet, die parade, maar toch pleit ik ervoor er niet vol walging op te reageren. Zeg bijvoorbeeld: 'Voor mij hoeft het niet zo, maar homo's zijn verder helemaal oké.' Het klinkt misschien gevoelig, maar je veroorzaakt impliciet veel schade bij een kind als je alleen negatief over het onderwerp praat. Ook als je er nooit over praat, behalve in combinatie met 'gekke dingen'. Het on-

derwerp is dan per definitie verbonden aan vreemd gedrag en niet aan gewone mensen die een normaal leven leiden."

## EENZAAM

De houding ten opzichte van homoseksualiteit verandert, ook in christelijke kring. Zwijgen kan niet langer. "Of we nu willen of niet: we zullen het erover moeten hebben", zegt Herman. Zelf groeide hij op in een tijd dat er nauwelijks over gesproken werd. Zo kon hij zijn geaardheid zestien jaar stilhouden. "Erover praten, betekende voor mij veel zelfbevestiging: het is goed zoals je bent. Tegenwoordig komen er veel meer seksuele impulsen en prikkels op je af dan vroeger. Wie over zijn homoseksuele gevoelens zwijgt, moet daar helemaal alleen mee omgaan. Vergis je niet: dat maakt je eenzaam!"

De samenleving is, wat openheid rond homoseksualiteit betreft, al veel verder dan kerkelijke gemeenten en christelijke gezinnen. "Die openheid heeft twee kanten", ervaart Herman. "Ze eist bijna dat jij je verantwoordt hoe je op dit punt in het leven staat, maar dat belemmert de openheid weer. Ik ken homoseksuele jongeren die geen relatie willen en daarom verzwijgen dat ze homo zijn. Ze moeten zich dan verantwoorden waarom niet en daar hebben ze helemaal geen zin in."

## RUIMTE GEVEN

Met zijn organisatie Hart van Homo's wil Herman onder anderen deze jongeren via e-coaching een hart onder de riem steken. Want waar een deel van christelijk Nederland over homoseksualiteit het liefst zwijgt, is in een ander deel de

acceptatie van homoseksuele relaties groeiende. Herman is overtuigd ceibatair homo en ziet vooral op grond van Romeinen 1 geen ruimte voor homoseksuele relaties. Hij heeft wel geleerd christenhomo's, die er anders over denken, te respecteren. "Ik denk dat ze zich vergissen en betreur hun keuze, maar weet tegelijkertijd: hun zaligheid hangt er niet van af. Dat heb ik moeten leren. Vooral door mijn ontmoeting met andersdenkende christelijke homo's ben ik op dit punt minder zwart-wit gaan denken."

Herman raadt ouders aan in het gesprek met hun kinderen niet meteen bepaalde verwachtingen te verbinden aan homoseksualiteit. Dus niet: "Stel dat je homo bent, dan verwacht ik dat je ervoor kiest alleen te blijven." Herman:

VAN MIJ HOEFT HET OOK NIET, *die parade*, MAAR TOCH PLEIT IK ERVOOR ER *niet vol walging* OP TE REAGEREN